

SLOVENSKI SOKOL.

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKE ZVEZE.

Štev. 8.

V Ljubljani, 25. avgusta 1907.

Leto IV.

Občni zbor Slovenske sokolske zveze.

Drugi redni občni zbor S. S. Z. se je vršil dne 15. t. m. v mali dvorani Narodnega doma v Ljubljani. Prišlo jih je izmed 152 delegatov 81. Sokolska društva v Kranjski gori, v Mozirju, v Prvačini in Žensko telovadno društvo v Ljubljani niso poslala nobenega odposlanca. Opravičili so odsotnost prvi podstarosta zveze dr. Otokar Rybář, Sokol v Domžalah ter Sokol v Krškem. Mimo odposlancev se je udeležilo občnega zbora lepo število članstva.

Ogovor staroste:

Starosta br. dr. Vladimir Ravnihar otvori zborovanje, proglasi sklepčnost, ker je več kakor ena petina vseh delegatov navzočnih, ter predstavi zastopnika politične oblasti. V svojem govoru poudarja, da je morala zveza v preteklem upravnem letu prestati strogo preizkušnjo: na zletih v Zagrebu in v Pragi. Preizkušnjo je častno prebila. Češkemu Sokolstvu in ž njim narodu češkemu izreka na velikanskem uspehu V. vsesokolskega zleta v Pragi najiskrenejše čestitke. (Burni „na zdar!“ klici.) Pri tem sijaju vsesokolskega zleta pa je aktivno kakor pasivno sodelovala S. S. Z. in s toplimi besedami nas odbor Č. O. S. zahvaljuje na našem sodelovanju. Zlasti velepomembno je imenovati našo udeležbo pri mednarodni

tekmovalni telovadbi. Telovadci malega slovenskega naroda so tekmovali z veliko francosko zvezo, ki šteje 250.000 članov, s Č. O. S., ki ima do 60.000, in z belgijsko zvezo, ki šteje do 25.000 članov. V tekmi s temi velikimi svetovnimi narodi je slovenski narod stopil na svetovno pozornico in danes pri njih ne samo da govore o Slovencih, ki jih doslej še poznali niso, ampak jih tudi vpoštevajo. „Nikdar ne pozabim,“ pravi starosta, „onega srčnega pozdrava, ki nam je donel zlasti s češke strani, ko je predsednik odbora zvez evropskih telovadnih društev med zmagovalci v mednarodni tekmi imenoval tudi Slovence ter jih štel med one six grandes fédérations, ki so se udeležile mednarodne tekmovalne telovadbe. Iskreno čestitamo svoji tekmovalni vrsti, gorko zahvaljujemo svojih šest boriteljev, zahvaljujemo jih na njih vztrajnosti, požrtvovalnosti, trudoljubivosti, s katerimi svojimi lastnostmi so donesli narodu slovenskemu čast in slavo! Enake čestitke pa veljajo ostalim tekmovalcem, bodisi v vrstah, bodisi poedincem, ki so se v eni vrsti z brati Čehi borili za lipov venec ter ga tudi dosegli. Na zdar! (Glasno odobranje.) Starosta omenja nato še, da se je organizacija zveze v preteklem letu dopolnila s tem, da se je

pomnožila za sedem novih društev, da se je pa organizacija tudi poglobila. Le izjeme so še ona društva, ki ne čutijo, da so člani višje organizacije, člani celokupnosti, napram kateri imajo svoje pravice, pa tudi dolžnosti. Končno pozdravlja došle odposlance, ki so prihiteli na vseslovenski sokolski parlament, ter jim kliče v pozdrav sokolski: na zdar!

Na predlog br. staroste sprejme nato občni zbor kot člana zveze dve novi društvi: Sokola v Škofji Loki in Sokola v Žiréh.

Za zapisnikarja občnega zbora izvoli zbor br. Albina Kandareta, za overovatelja zapisnika pa brata Viljema Bukovnika in brata Aleksandra Kostnapfla.

Poročilo načelnikovo.

Nato poroča načelnik zveze brat dr. Viktor Murnik o delovanju vaditeljskega zbora naslednje:

Zvezni vaditeljski zbor je v svojo izpopolnitev v zmislu pravil izvolil v seji dne 24. junija l. 1906. naslednje brate vaditelje: Miroslava Ambrožiča, Viljema Bukovnika, Viljema Vincenca (vsi trije v ljubljanskem Sokolu), Evgena Sajovica (v kranjskem Sokolu) in dr. Janka Šavnika (v tržaškem Sokolu). Za podnačelnika si je v seji dne 29. julija l. 1906. izvolil br. Josipa Smertnika, načelnika celjskega Sokola. Do definitivne uredbe vaditeljskega zbora se je osnoval tehnični odsek, ki naj bi bil zveznemu načelniku v podporo pri tehničnem vodstvu. V ta odsek so bili izvoljeni v seji dne 24. junija l. 1906. br.: Miroslav Ambrožič, Vilj. Bukovnik, Bojan Drenik, Aleksander Kostnapfel in Viljem Vincenc (vsi v ljubljanskem Sokolu). Vaditeljski zbor je imel 6 sej.

Skoro vso skrb in vse delo sta vaditeljski zbor in tehnično vodstvo izza zadnjega občnega zbora posvetila pripravam za dve izredno pomembni sokolski prireditvi: za vsesokolska zleta v Zagrebu in Pragi. V sejah vaditeljskega zbora so se določile vse podrobnosti za nastop slovenskega Sokolstva v Zagrebu in v Pragi kakor pri izprevodu tako pri javni telovadbi ter o priliki teh sej kakor tudi še pri dveh sestankih načelnikov in vaditeljev udeleženih društev tudi praktično predelale proste, tekmovalne in druge vaje. Za oba zleta je „Slov. Sokol“ prijavil obširna navodila ter raznotera pojasnila, proste vaje, tekmovalne rede in tekmovalne vaje. Načelnik Hrv. sok. zveze br. Dragotin Šulce je bil tako prijazen, da je kratko pred hrvatskim vsesokolskim zletom došel v Ljubljano, da dá ter prejme še zadnje potrebne informacije, radi vsesokolskega zleta v Pragi pa si je poročevalec dvakrat v Pragi poiskal pojasnil o vsem, česar ni bilo mogoče urediti pismeno.

Vsesokolskega zleta v Zagrebu se je udeležilo 477 slovenskih Sokolov v društvenem kroju. Pri javni telovadbi so Slovenci nastopili razen pri prostih vajah (180 slovenskih telovadcev) še s skupinami na orodju: 8 društev s 96 telovadci, ki so ž njimi izzvali glasno pohvalo občinstva, pa tudi jako ugodno kritiko strokovnjakov.

Tekmovalne telovadbe v Zagrebu se je razen hrvatskih in srbskih udeležilo tudi 86 slovenskih tekmovalcev: 3 vrste po 6 tekmovalcev in 2 posameznika v višjem oddelku, 9 vrst in 12 posameznikov v nižjem oddelku. Naši tekmovalci so pri tekmi dosegli znamenit uspeh. Ne bom našteval v

„Slovenskem Sokolu“ že objavljenih podrobnosti, omenim naj le, da so pri tej tekmi dosegli Slovenci prvenstvo med tekmovalci, ki so se udeležili te tekme. V višjem oddelku so vse tri slovenske vrste, v nižjem dve, med posamezniki v višjem oddelku prvih pet, v nižjem prva dva dosegli najvišje število odstotkov dosežnih točk. Ker so se nekateri slovenski tekmovalci morali vrniti že 2. septembra in se ta dan ni mogla vršiti tekma v prostih vajah, se je Slovincem tekma skrajšala za te vaje. Tekma v razmehroma lahkih prostih vajah pa bi bila brez dvoma rezultat Slovincem še izboljšala. „Vnanje“ se kaže uspeh tekme za Slovence v 6 venci h z narodnimi trakovi in monogramom za vrste in v 6 venci h z narodnimi trakovi in monogramom za posameznike ter v 10 diplomah za vrste in pa v 69 diplomah za posameznike. 70% in več so torej dosegle v višjem oddelku vse vrste in vsi posamezniki (20), v nižjem pa 7 vrst in 49 posameznikov. Vsekakor uspeh, s katerim smemo biti zadovoljni!

Pa tudi z uspehi tekmo vanja na praškem vsesokolskem zletu smemo biti zadovoljni, da, ponosni nanje, dasi so bile tekme v Pragi neprimerno težje nego v Zagrebu.

Pred vsem smo za svojo glavno nalogo smatrali, omogočiti udeležbo slovenskih telovadcev pri mednarodni tekmi v Pragi. Ni bila to lahka stvar. Dokaj časa smo omahovali in premišljali, ali smo že toliko izurjeni, da moremo pripraviti celo vrsto za tekmo z najboljšimi telovadci skoro cele Evrope. Ali važnost in pomen te tekme ne samo za naše Sokolstvo, temveč tudi za ves slovenski narod, sta nas

izpodbudila, da smo se z vso silo lotili dela. Saj je bila malemu slovenskemu narodu tu prilika, pokazati takorekoč celemu svetu, da na polju telesne vzgoje, katere razvoj je gotovo smatrati tudi za merilo narodovega kulturnega stanja, stremi za drugimi kulturnimi narodi, — dokazati, da slovenska telovadba ni več v povojih, da že teži za najvišjimi vrhunci. Izpričati je bilo to s tekmovalno vrsto pri mednarodni tekmi, saj če ima telovadna organizacija tako majhnega naroda, kakor smo Slovenci, toliko dobrih telovadcev, da more iz njih izbrati in izuriti celo vrsto, ki zadošča najvišjim telovadnim zahtevam, je pač upravičen sklep o odličnem razvoju telovadbe pri tem narodu. Po večmesečni vadbi večjega števila telovadcev se nam je posrečilo sestaviti vrsto šestih, o kateri smo mislili: če bi bila tudi zadnja pri tekmi, vsaj taka je, da je nas ne bo treba biti sram, da se ne bo moglo reči: ni sposobna za tako težko tekmo. Predlagali smo torej zveznemu predsedstvu, pač z neko tesnobo v prsih, da priglasi našo zvezo k evropski zvezi in našo vrsto k mednarodni tekmi. Vkljub mnogoterim oviram smo dovršili vse priprave, vkljub temu, da se je eden najboljših tekmovalcev znatno ranil na roki med prsti teden dni pred tekmo, smo se udeležili tekme. Težke so bile ure na predvečer tekmo vanja, ko se je pokazalo, da se ranjenemu tekmovalcu rana ne samo ni zacelila, temveč iznova odprla. Ali zmaga la sta sokolski ponos in požrtvovalnost brata Thalerja. Šli smo, vztrajali vkljub temu, da se je med tekmo poškodoval še drugi tekmovalec, do konca in, kakor veste, nismo bili zadnji. Dosegli smo peto mesto, ob

takih ovirah gotovo dober in časten uspeh! To nam priznavajo tudi bratje Čehi. V zahvali za udeležbo slovenskega Sokolstva na vsesokolskem zletu v Pragi piše predsedstvu S. S. Z. zletni slavnostni odbor: „S svojo udeležbo pri mednarodni tekmi ste pripomogli, ko ste dosegli razmeroma jako časten uspeh, k zvišanju dobrega glasu sokolske telovadbe.“

K temu dostavlja slavnostni odbor: „Tudi častni uspehi vaših tekmovalcev, ki so se merili z našimi brati, kažejo jasno veliki napredek vaše izobrazbe.“ Slovensko Sokolstvo se je namreč udeležilo tudi češke tekmovalne telovadbe v nižjem oddelku. Vrste po 6 telovadcev so poslala naslednja društva: brežiški in mariborski Sokol skupaj eno vrsto, idrijski, jeseniški in ljubljanski po eno vrsto ter ljubljanski in šišenski skupaj eno vrsto.

Poročevalec navaja nato uspehe vrst in posameznikov, ki jih objavljamo na drugem mestu, ter nadaljuje:

Odlikovane so bile torej vse vrste, vrsta ljubljanskega Sokola je celo med prvimi, osmimi vrstami, ki so dosegle nad 80 %, pri tolikem številu vrst gotovo izredno časten uspeh. Izmed slovenskih tekmovalcev posameznikov jih je doseglo odlikovanja 22.

Čestitam bratom tekmovalcem, ki so s svojim delom in s svojo marljivostjo dosegli tako lepe uspehe, zahvaljujem se jim ter izrekam željo, naj bi se tudi v bodoče izkazali tako vztrajne, naj bi ne odstopili, kakor se pri nas tako često dogaja, po kratkih letih s sokolskega torišča, temveč naj bi se trajno posvetili sokolskemu delu. Dosegajoč s pridno vadbo vedno večjo dovršenost,

imate, bratje, pred vsem sami največjo korist. Ali ne delajte samo zase! Ko ste dospeli na višjo stopnjo praktične izobrazbe, skušajte se z vztrajnim nadaljnim praktičnim in teoretičnim učenjem izobraziti za vaditelje, saj je slovenskemu Sokolstvu večjega števila sokolskih učiteljev tako živo potreba!

Izpreveda pri vsesokolskem zletu v Pragi se je udeležilo nad 300 slovenskih Sokolov v kroju. Naši telovadci so bili pripravljani, da sodelujejo tudi pri prostih vajah. Ali ker razmeroma malo število naših telovadcev nasproti ogromni masi čeških telovadcev ni bilo vpoštevno, razen tega pa bilo v gotovem pogledu za naše telovadce poučnejše, da so videli navdušujoči prizor nastopa čeških telovadcev, se je sodelovanje opustilo. Za nastop so bile dalje pripravljene tudi telovadke Ženskega telovadnega društva v Ljubljani, in sicer s prostimi vajami in vajami na bradlji. Žal, da jim ni bilo mogoče nastopiti. Udeležba telovadk na zletu pa je tudi tako naredila najlepši vtisk. „Ni mogoče zamolčati posebno pomembne okolnosti“, nam piše slavnostni odbor v omenjeni zahvali, „da so prišle v tako velikem številu slovenske žene, izvrstno umevajoč važno nalogo in pomen, ki je v sokolskem in sploh narodnem delu odkazan ženi. Zlasti pa nameravani nastop vaših sester ob zletnih slavnostih, ki se žal radi sobotne nevihte ni mogel uresničiti, priča o tem, kako resno vaše sestre pojmiyo sokolsko stvar.“

Smer našemu delu v prihodnje.

Ob velikih in dolgotrajnih pripravah za dva mogočna vsesokolska zleta — je nadaljeval zvezni načelnik svoje poročilo — ter ob majhnem številu

sokolskih delavcev, ko je večja razdelitev dela nemogoča in vse delo sloni na malo ramah, je to leto deloma trpelo redno delo, vsakdanje, sistematično delo.

K temu delu se bo sedaj vrniti s podvojeno silo. Intenzivno, redno **notranje** delo! To mora biti sedaj geslo še bolj kakor sicer kdaj! Motil bi se, kdor bi mislil, da so uspehi, ki smo jih dosegli v Zagrebu in v Pragi, sad edino le pripravljalnega, dasi velikega in napornega dela za te nastope! Ampak sad so pred vsem mnogoletnega rednega, sistematičnega vsakdanjega dela. Vsa, tudi večmesečna, da, celoletna priprava ne bi bila pripomogla k tem uspehom nič, če ne bi bilo zanje šele podlage, šele pogojev dalo dolgoletno prejšnje vsakdanje delo. Za take nastope, za take tekme so zmožni šele telovadci, ki so hodili dalj časa v strogo vsakdanjo šolo sokolsko. Te podlage, ki smo jo čislali prej, ne smemo zanemariti tudi ne v bodoče, ne, še poglobiti jo moramo, vzdržati v vedno izvrstnem stanju ter izpopolnjevati vedno in vedno! To bodi povedano zlasti našim mlajšim društvom, ki nam jih je zadnji čas priraslo tako lepo število. Povedano pa bodi to tudi glede na to, ker je redno delo ob vedno rastočem številu društev izpostavljeno tudi večkratnim oviram nego doslej, oviram namreč po večjih sokolskih slavnostih. Premisliti treba dobro, kdaj je slavnost upravičena, potrebna; uvažiti treba, da prevečkrat prirejane, povsakdanjijo in izgube pomen; vpoštevati treba, da slavnosti stanejo mnogo denarja zlasti tudi sodelujoča društva (ki jim kakšni dohodki slavnosti ne pridejo v prid) ter teh društev člane, — pred vsem

pa treba pomisliti, da, kakor rečeno, izdatno lahko ovirajo redno delo. Ne glede na to, da treba za slavnosti daljših priprav v netelovadnem oziru, nismo še tako daleč, vsaj v večini društev ne, da bi bilo moči dostojne slavnosti prirejati, ne da bi bilo zanje treba dolgotrajnih telovadnih priprav. Take dolgotrajne priprave pa ovirajo društva izdatno v vsakdanjem delu, zabranjujejo poglobitev notranjega delovanja, da, morejo provzročiti telovadno enostranost. Pa ne le to. Izkušnja uči, da se pri tem kaj lahko in rado zanemarjajo ali celo pozabljajo naraščaj, začetniki in slabejši telovadci, ki za nastop pri večjih slavnostih ne pridejo v poštev. In vendar je skrb za naraščaj, skrb za pomnožitev telovadnih vrst, za izobraževanje začetnikov nad vse važna. Pa tudi udovrševanje boljših telovadcev se najboljše doseže z redno, sistematično, vsakdanjo šolo. V njej ne vzgajimo samo večjega števila izvrstnih tekmovalcev, ampak izobrazimo jih tudi na pameten način, ne da bi s pretirano vadbo v teku kratkega časa v nevarnost stavili zdravje telovadcev slabejše konstitucije. Doslej so naši tekmovalci brez izjeme izvrstno prestali tekmovalno vežbanje! Zahvaliti pa se za to nimajo samo krepki svoji konstituciji, temveč tudi redni svoji prejšnji vadbi. Razlog torej več, da čislamo to našo vsakdanjo šolo. Z njo dvignemo splošni nivo izobrazbe naših telovadcev, njej posvetimo zatorej vso svojo pozornost, da ne samo ob prihodnji zopetni, res veliki in pomembni priliki izidemo še častneje, ampak da nam donese Sokolstvo v resnici tudi tisto, rekel bi, notranjo korist, radi katere je ustanovljeno.

Slavnosti torej le ob izredno pomembnih prilikah. Omejite svoje javne nastope na izlete in društvene javne telovadbe. Izleti so važno sredstvo za telovadno izobrazbo (redovne vaje!), javne telovadbe pa naj od časa do časa polože javnosti račun o uspehih vsakdanjega, vsestranskega dela vseh telovadcev. V društvu, ki svoje vsakdanje delo intenzivno vrši, kjer se zahtevajo in dosegajo vedno, dan na dan skrajna pazljivost, marljivost in točnost, disciplina in vztrajnost, v takem društvu ne bo treba za javno telovadbo mnogih, dolgotrajnih priprav. Izvršila se bo častno in lepo tudi tako, da, lepše: pokazala bo resnične, vsestranske napredke! Takim društvom pa tudi sčasoma za večje slav-

nosti ne bo treba dolgotrajnih telovadnih priprav!

Vsakdanja stroga šola bodi potemtakem glavna skrb našim društvom in odslej dokaj časa edina skrb! Ta sokolska šola, na katero se lani ni mogla obrniti vsa potrebna pozornost, bo pa morala biti tudi prihodnjemu zveznemu vaditeljskemu zboru in zveznemu tehničnemu vodstvu glavna skrb. Udovršitev organizacije društvenih vaditeljskih zborov, zveznega vaditeljskega zbora, zveznega nadzorstva, organizacija zveznih vaditeljskih tečajev, to so naloge, ki jim bo moralo v prihodnje veljati najkrepkejšo delo. Naj bi vam prihodnje načelnikovo poročilo moglo v tem pogledu poročati veselih stvari! Na zdar!

Preveč slavnosti!

Bratskemu zboru Slovenske sokolske zveze!*)

Vsako leto, posebno letos opazujemo, da prirejajo sokolska društva pogostoma slavnosti, h katerim vabijo v prvi vrsti tudi bratska društva.

Tako je priredil letos krški Sokol svojo slavnost dne 15. avgusta, istočasno s posebno pomembnim zletom Slovenske sokolske zveze v Domžalah; metliški Sokol je povabil novomeškega brata na neko slavnost dne 18. avgusta; ribniški Sokol priredi svojo slavnost dne 8. septembra. Pri tem je treba poudarjati, da so se ta društva pred kratkim časom šele ustanovila. — Polastila se je telovadnih društev nekakšna manija za prirejanje slavnosti.

Da se morajo na takšne slavnosti vabiti tudi bratska društva, je umevno.

Toda prireditelji teh slavnosti ne uvažujejo, kakšne zahteve stavijo s svojimi vabili bratskim društvom, kakšne gmotne žrtve jim nalagajo, osobito, če sedež povabljenih društev ni ob železnici ali v bližini.

Z denarjem, ki se porabi za potovanja k slavnostim, bi se sokolski stvari več koristilo, ako bi se denar porabil pred vsem za telovadno orodje, ki ga primanjkuje, kolikor vemo, vsakemu „Sokolu“ na Slovenskem, izvzemši ljubljanskega Sokola, potem za telovadnice, za druge potrebne priprave, za kroje itd.

Posamezniki, osobito večina telovadcev, pa ne zmorejo toliko sredstev, da bi se na svoje stroške udeleževali teh slavnosti.

*) Stvari delegatje novomeškega Sokola na občnem zboru S. S. Z. niso spravili na razgovor, ker je bilo poročilo zveznega načelnika podobnega zmisla, prepustili pa jo našemu listu v objavo.

„Novomeški Sokol“ n. pr. s svojimi 26 telovadci naj bi se udeležil slavnosti v Krškem ali slavnosti v Metliki. To bi ga stalo po osem ur vožnje na vozovih tja in nazaj, če se naglo vozi. Dvoje tako potovanje stane novomeškega Sokola toliko, da bi si za to lahko nabavil kompletan drog ali temeljito popravil nedostatke v telovadnici.

Ako se pa povabljeni društvo vabilu ne odzove z udeležbo, čujemo takoj zabavljice, češ: ta in ta Sokol spi; še naše slavnosti se ni udeležil.

Sokolska društva nimajo namena, da prirejajo takšne slavnosti, ki bratskim društvom nalagajo brezplodne denarne žrtve ali jih pa izpostavljajo graji. Tem društvom je poglobitni namen, gojiti telovadbo, in sicer pri naši organizaciji vsakemu društvu pred vsem zase, in le, kadar jih pokliče ali opozori na kako slavnost važnega pomena Slovenska sokolska zveza, naj bi se po možnosti odzvala. Drugače bomo ob samih slavnostih zanemarjali telovadbo, ki brez slavnosti poraja to, kar je končni namen sokolskih društev za posameznika in za narod: značajnost, samostojnost, junaštvo.

Večina teh slavnosti je nepotrebna, če ne celo škodljiva.

Namesto prirejanja slavnosti pa naj bi bila stroga dolžnost vsakega sokolskega društva, da prireja izlete zase v sosednje kraje peš ali po železnici in da doma na prostem javno nastopa, da na vsakem izletu brez izjeme*) priredi javno telovadbo in tako s svojimi nastopi vabi vse sloje v sokolske vrste in s tem postaja krepkejša. —

To je veliko več vredno nego slavnosti.

Drugače je stvar, ako sedeži dveh ali več društev niso oddaljeni eden od drugega in ako so prometna sredstva enostavna. Brežiški in krški Sokol na primer lahko priredita vsak praznik zase kako slavnost (kar pa bi jih seveda izdatno oviralo v telovadnem delovanju), ker sta oddaljena med seboj le za kratko železniško postajo. Kakih 30 novomeških Sokolov bi se moralo voziti bodisi v Krško, bodisi v Brežice najmanj 8 ur sem in tja. Sokolske slavnosti brez telovadbe bi pa morala zveza sploh prepovedati.

Torej: K pomembnim sokolskim slavnostim naj nas kliče Slov. sokolska zveza, kakor nas je klicala n. pr. hvalevredno v Domžale, mi se pa krepimo doma in na svojih izletih; potem lahko jamčimo za to, da bodo skupni zleti in nastopi povsod častni.

Ako bi pa katero sokolsko društvo v bodoče hotelo prirediti kako večjo slavnost, naj svoj namen več časa poprej naznani Slov. sokolski zvezi, že zaradi tega, da različne te slavnosti ne bodo kolidirale.

Predlagamo torej:

Zbor Slov. sokolske zveze skleni: Predsedstvu Slovenske sokolske zveze se nalaga, da

1. na primeren način opozori vsa slovenska sokolska društva na to, da prirejanje slavnosti po posameznih sokolskih društvih, na katere slavnosti se vabijo bratska društva, nalagajo povabljenim društvom občutne gmotne žrtve, ako se le-ta hočejo teh slavnosti udeleževati, da torej Slovenska

*) Predlog je gotovo uvaževanja vreden, le v vseh primerih brez izjeme bo komaj izvedljiv in glede vseh društev ob vsaki priliki komaj priporočljiv. Vprašanje bi bilo vsekakor temeljito pretresti v zveznem vaditeljskem zboru.

sokolska zveza prirejanje takšnih slavnosti po posameznih društvih odsvetuje zaradi tega, ker se za slavnosti potrebna denarna sredstva morejo porabiti za potrebščine, ki so za telovadna društva nujnejše;

2. da naloži zvezi pripadajočim društvom, naj vselej naznanijo zvezi več časa poprej, kadar nameravajo prirediti kako pomembno sokolsko slavnost;

3. da temu nasproti nujno opozori vsa društva na važnost sokol-

skih pešizletov v okolico sedeža društva in domačih sokolskih nastopov na prostem, kakršnih izletov in nastopov naj bi priredilo vsako sokolsko društvo čim več, in sicer izletov v svrhu, da na vsakem takem izletu nastopijo z javno telovadbo, osobito z izvajanjem prostih vaj.

V Novem mestu, dne 11. avgusta 1907.

Delegatje „novomeškega Sokola“.

Uspehi slovenskih tekmovalcev ob V. vsesokolskem zletu v Pragi 1. 1907.

Mednarodna tekma.

Vrsta Slovenske sokolske zveze je dosegla peto mesto (767·81 točk). Razen diplome je dobila v dar album z 12 slikami luksemburškega mesta, darilo mestnega sveta v Luksemburgu.

V vrsti so telovadili bratje:

Vladimir Dekleva,	član „Sokola“ v Trstu,
Albin Kandarc,	„ „ „ Ljubljani,
Fran Miklavec	„ „ „ „
dr. Viktor Murnik,	„ „ „ „
Josip Rihar,	„ „ „ „
Anton Thaler,	„ „ „ „

Vodnik vrsti, ki pa mu ni bilo tekmovati, je bil brat dr. Janko Šavnik (Trst). Tekmovalci so samo vrste, uspeh posameznikov se ni objavil.

Tekma posameznikov višjega oddelka.

Tu je tekmoval član Sokola v Žalcu brat Viljem Kukec kot član praškega Sokola in

dosegel 69·5 točk, to je 86·88% dosežnih točk (peto mesto)*).

Tekma vrst nižjega oddelka.*)

Tekmovalo je 145 vrst. Dosežnih točk je bilo 500.

A. Vsaj 80% (venec s srebrnim monogramom in s trakom ter veliko diplomu) je dosegla vrsta ljubljanskega Sokola s 403·5 točke ter je na sedmem mestu.

B. Vsaj 70% (venec brez monograma in malo diplomu) sta dosegli vrsti Sokola

Brežice-Maribor, 357·5 točke; mesto: 55 (43)*), in

Idrija, 355·5 točke; mesto: 58 (45).

C. Vsaj 60% (malo diplomu) sta dosegli vrsti Sokola

Ljubljana-Šiška, 345·5 točke; mesto: 70 (54), in

Jesenice 343·5 točke; mesto: 73 (56).

Tekma posameznikov nižjega oddelka.

Od 80 dosežnih točk so dosegli:

A. Vsaj 80% (veliko diplomu):

Vidmar Stanko (Ljubljana) 69·5 točke, to je 86·88%; 29 (11)*)

Sever Edvard (Ljubljana) 67·5 „ „ „ 84·38%; 55 (14)

*) V izkazu o uspehih posameznikov višjega oddelka ter vrst in posameznikov nižjega oddelka ne navajata „Sokol“ in „Věstnik Sokolský“ niti zaporednih številki niti mesta, ki ga je dosegla vrsta ali posameznik. To pač vsled tega, ker imajo večinoma po dve vrsti in po dva, trije, pa tudi petnajst in več posameznikov enako številko točk. V gornjem izkazu smo prideljali vrstam in posameznikom po dve številki; prva pomeni zaporedno številko, druga (v oklepaju) pa mesto, ki pa ga je seveda večini vrst in posameznikov deliti z drugimi z enakim številom točk. Pri vrsti ljubljanskega Sokola se ujema zaporedna številka s številko mesta (7), istotako pri br. V. Kukecu (5).

Vidic Fran (Ljubljana)	67	točk	to je	83·75 %;	73 (15)
Krčnik Fran (Idrija)	65	"	"	81·25 %;	107 (19)
Ažman Dragotin (Jesenice)	64·5	točke	"	80·62 %;	131 (20)
Vester Valentin (Brežice)	64·5	"	"	80·62 %;	132 (20)
Drenik Bojan (Ljubljana)	64	točk	"	80— %;	143 (21).

B Vsaj 70 % (malo diplomu):

Rabič Vinko (Jesenice)	63	točk,	to je	78·75 %;	186 (23)
Železnik Fran (Šiška)	62	"	"	77·50 %;	226 (25)
Derganc Dragotin (Ljubljana)	62	"	"	77·50 %;	227 (25)
Petek Nikolaj (Ljubljana)	62	"	"	77·50 %;	228 (25)
Windischer Ernest (Ljubljana)	61	"	"	76·25 %;	264 (27)
Novak Julij (Idrija)	61	"	"	76·25 %;	265 (27)
Černe Alojzij (Ljubljana)	59	"	"	73·75 %;	334 (31)
Holý Josip (Brežice)	59	"	"	73·75 %;	338 (31)
Vutti Gabrijel (Jesenice)	58·5	točke	"	73·13 %;	359 (32)
Vidmar Ivan (Brežice)	58	točk	"	72·50 %;	396 (33)
Ažman Mihael (Jesenice)	57	"	"	71·25 %;	442 (35)
Boltavzar Rajko (Šiška)	57	"	"	71·25 %;	443 (35)
Radanović Ivan (Brežice)	57	"	"	71·25 %;	444 (35)
Slabina Jakob (Šiška)	56·5	točke	"	70·62 %;	460 (36)
Alič Josip (Idrija)	56	točk	"	70— %;	489 (37).

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Iz seje odbora Slovenske sokolske zveze dne 21. julija 1907. Navzočni iz predsedstva: starosta dr. Ravnihar, II. podstarosta dr. Sernec, načelnik dr. Murnik, tajnik Kajzelj, blagajnik Vesel, zapisnikar Drenik, Bukovnik; izmed odbornikov: dr. Strašek (Brežice), Smertnik (Celje), Majzelj (Domžale) Zadel (Gorica), Novak (Idrija), Pollak (Kamnik), Janko Sajovic (Kranj), Vojska (Novo mesto), Petriani (Ribnica), Bitežnik (Solkan), Boltavzar (Šiška), dr. Šavnik (Trst), Mahkota (Tržič), Lipold (Žalec). Izmed nenavzočnih opravičeni: Humer (Jesenice), Vesel (Ljubljana), Krajgher (Mozirje), Josipina Kajzelj (Žensko telovadno društvo). — Brat starosta pozdravi navzočne in konstatuje sklepčnost. V svojem nagovoru omenja zlasti častnega nastopa Slov. sokolske zveze na zletu v Pragi in lepih uspehov, ki so si jih priborili slovenski telovadci pri mednarodni tekmovalni telovadbi in tekmi v nižjem oddelku. S. S. Z. je podarila Č. O. S. krasno plaketo, ki jo je izdelal slovenski kipar Zajc v Parizu. Snuje se sokolsko društvo v Ljubljani za Št. Petrsko predmestje, Vodnot in Štepanjo vas, dalje v Škofji Loki, na Vrhniki in v Braslovčah na Štajerskem. — Odbor je storil sledeče sklepe: 1.) V Zvezo se sprejmejo so-

lovska društva v Gradcu, na Javorniku, v Krškem, v Mariboru, v Metliki in v Ribnici. 2.) Poročilo o občnem zboru Sokola v Gradcu se objavi v eni prihodnjih številkk „Slovenskega Sokola“ primerno okrajšano. 3.) Podpora Sokolu v Žiréh za zgraditev lastne telovadnice se sedaj z ozirom na slabo zvezno denarno stanje ne more nakloniti, pač pa, ko si zveza gmotno opomore. 4.) Prošnji tržiškega Sokola za oprostitve zvezne članarine se z ozirom na določbe zveznih pravil ne more ugoditi. Društvu se nakloni svoječasno podpora. 5.) Občni zbor S. S. Z. se določi na dan 15. avgusta t. l. v Ljubljani v Narodnem domu. Popoldne se priredi izlet v Domžale. 6.) Poslovnik z določbami glede ženskih oddelkov se pošlje vsem društvom na pogled in se bo pri prihodnji odborovi seji o njem sklepalo. — Brat Janko Sajovic interpelira predsedstvo, da nekateri Sokoli kot reprezentantje na zletu v Pragi niso dobili vstopnic k nekaterim slavnostnim točkam. Br. starosta pojasni, da je prejel iz Prage le 6 takih vstopnic ter jih razdelil med predsedstvene člane. Naposled se je pojasnilo br. staroste o neki njegovi osebni zadevi, razmotrivani v časopisju, vzelo na znanje in se mu je izrekla zaupnica. —u—

Raznoterosti.

Povečanje našega lista se je pokazalo v zadnjem času kot silno potrebno. Radi praškega zleta smo morali prekiniti nadaljevanje „prostitih vaj“, društvenih poročil se nam je nabralo lepo število, ki jih moramo odlagati in zopet odlagati, tudi s poročilom o praškem zletu moremo pričeti šele v prihodnji številki radi neodložljivih stvari v današnji številki. **Gradivo raste; žal, da ne raste število naročnikov!** Tako pa ob toli nizki ceni lista ne moremo misliti na povečanje lista.

Zahvala češkega Sokolstva slovenskemu Sokolstvu. Slavnostni odbor V. vsesokolskega zleta v Pragi je poslal Slovenski sokolski zvezi naslednji dopis: „Valovi mogočnih vtiskov, ki jih je V. vsesokolski zlet v Pragi 1907. l. kot vseslovanska manifestacija prvega reda pognal po gladini vsega izobraženega sveta, so se umirili in vse Sokolstvo slovansko se v ožjem krožju svojih sedežev vrača k mirnemu, rednemu narodnemu delu, ki so mu ga odmerili njegovi ustanovitelji. Če pa je bil V. vsesokolski zlet dogodek neprecenljivega pomena za vse Slovanstvo, ni to samo naša zasluga, temveč v prvi vrsti in osobito vseh bratov Sokolov drugoslovanskih, ki so z veleštevilno svojo udeležbo dali našemu zletu značaj vseslovanskega sokolskega zleta. In tu, dragi slovenski bratje, ki ste bili vedno tako blizu našemu srcu, se med prvimi zahvaljujemo vam iz srca sokolskega za izredno udeležbo vašo v imponantnem obisku skoro 500 članskem, s katerim ste prišli kot dostojna reprezentacija vašega naroda, da vidite uspehe našega dela, okrepite naše bratske vezi in dokažete tujini, da ni moči več govoriti o slovanski vzajemnosti kot o slepilu, ampak da je krasna naša ideja sokolska znala uresničiti to, kar je bilo še pred nedolгими leti prvim rodoljubnim vašim in našim zgolj sen. S svojo udeležbo pri mednarodni tekmi ste pripomogli, ko ste dosegli razmeroma jako časten uspeh, k zvišanju dobrega glasu sokolske telovadbe. Tudi častni uspehi vaših tekmovalcev, ki so se merili z našimi brati, kažejo jasno velik napredek vaše izobrazbe. Ni moči zamolčati posebno pomembne okolnosti, da so prišle v tako velikem številu slovenske žene, izvrstno umevajoč važno nalogo

in pomen, ki je v sokolskem in sploh narodnem delu odkazan ženi. Zlasti pa nameravani nastop vaših sester ob zletnih slavnostih, ki se žal radi sobotne nevihte ni mogel uresničiti, pričča o tem, kako resno vaše sestre pojmiyo sokolsko stvar. Drugi vaš obisk nas je izpodbudil kar najbolj k daljnemu vztrajnemu delu na polju slovanske vzajemnosti in vam obljublamo, da boste kakor doslej tako tudi vedno v naprej v nas dobili uslužne svoje brate, ki jim je vaša naklonjenost v čast in ponos. Da bi vsa društva vaše zveze, katerih članstvo, ne da bi mu bilo žal časa in izdatkov, je prispelo s svojo udeležbo k sijaju našega zleta, imela trajen spominek na bratsko svojo odpravo, smo jim poslali posebno kratko zahvalo v obliki male diplome. Vam pa, dragi bratje, bodi za ves trud in skrb, ki ste ju obrnili na odpravo vaše zveze k nam, in za vso to ljubav vašo naša najiskrenejša zahvala! Na zdar!

Slavnostni odbor V. vsesokolskega zleta:

Dr. Scheiner,
predsednik.

JUC. F. Mašek,
tajnik.

„Spomen spis“ o I. hrv. vsesokolskem zletu v Zagrebu l. 1906. je izdal „Savez hrv. sokolskih društava“. Spis je uredil dr. Franjo Bučar, ter obsega 120 strani s 124 slikami. Krasna ta knjiga je navdušen popis veličastnega vsesokolskega zleta v Zagrebu. Oživlja ti spomin na vse vnemajoče prizore ob tej mogočni prireditvi, predočuje ti vse dele velike te slavnosti, riše vse podrobnosti, ki jim ob tako bogatem sporedu nisi mogel vsem sam slediti. Popis znamenito izpopolnjuje veliko število krasnih slik. Za knjigo je sestavke prispevala cela vrsta hrv. Sokolov, poleg urednika dr. Bučarja: dr. L. Car, dr. L. Mazzura, Drag. Šulce, Vj. Novotni, dr. J. Vrbanić, dr. B. Vinković, I. Frank, dr. Drag. Janeček, Franjo Ž. Donadini in Josip Hirt. Po „Spomen spisu“ bodo brez dvoma z veseljem posegli tudi naši Sokoli, zlasti oni, ki so se udeležili tega zleta. Priporočati pa je, da si ga nabavi tudi vsako slovensko sokolsko društvo. Nevezan stane 2, vezan 3 K. Naroča se pri „Savezu hrv. sokolskih društava“ ali pa pri uredniku dr. Bučarju.

